Morir-se (full d´instruccions)

Morir-se (full d´instruccions)

QUIM CURBET

Morir és inevitable, tots passarem un dia o l'altre per aquest formalisme, la qüestió és fer-ho amb dignitat. Els antics víkings incineraven els seus difunts per poder-los alliberar de l'ànima i les cendres eren enterrades amb el seu vaixell, que els havia de conduir cap al regne dels morts. Durant els rituals funeraris se sacrificaven gossos, gats i pollastres, perquè aquests animals -segons creien- tenien vincles directes amb els déus i els podien guiar en aquest darrer viatge.

Ingvar Kamprad, descendent directe d'aquells guerrers del casc amb banyes, va fer fortuna venent tota mena d'objectes per catàleg i va fundar una empresa que s'ha estès per tot el món: IKEA -La I i la K són les inicials del seu nom. Diuen que durant la seva joventut va pertànyer a la Joventut Nòrdica, una organització nacionalista admiradora del nazisme, ell sempre ha afirmat que no recorda si en va ser o no. De fet, la seva vocació patriòtica segurament va caducar definitivament l'any 1976, quan va instal·lar la «república independent de casa seva» a Suïssa per qüestions tributàries.

Ara s'ha descobert que IKEA també és líder en el camp de l'enginyeria fiscal, una pràctica que ha permès a la companyia sueca estalviar-se 1.000 milions d'euros en els darrers sis anys. Quan va aparèixer aquesta notícia als mitjans, fa uns dies, les xarxes socials es van omplir de brometes, entre les quals en destacava una, amb el mateix disseny dels prospectes que utilitza l'empresa per explicar com es munten els seus productes, on es mostrava el complicat entramat que utilitzaven per esquivar el pagament d'impostos.

Aquesta setmana ha commocionat el món empresarial la mort de Renato Bialetti, fill del dissenyador de la famosa cafetera tipus Moka. Bialetti va vendre milions d'aquests enginys i en el moment de la seva mort va decidir que el millor que podien fer amb les seves cendres era enterrar-les en una cafetera. No sé quina serà la darrera voluntat del senyor Kamprad, ni si voldrà muntar-se ell mateix un bonic taüt de fusta clara, en tot cas estic segur que quan arribi aquesta hora, tots haurem contribuït d'alguna manera a sufragar el seu funeral, hàgim comprat o no en alguna de les seves botigues.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/02/20/morir-se-full-dinstruccions/768516.html?utm_source=rss